

ROMÂNIA

Dosar nr. 1745/3/2014*

**TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ
SENTINȚA PENALĂ NR. 1385**

Ședința publică din data de 08.05.2014

Tribunalul constituit din :

PREȘEDINTE: MLADIN GOLEA MANUELA

GREFIER: ROTARU AMELIA SOFIA

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - a fost reprezentat de procuror **SCARLAT MĂDĂLINA**.

Pe rol pronunțarea asupra cauzei penale cu numărul de mai sus având ca obiect cerere de contopire a executării pedepselor formulată de petentul condamnat **N.A.**.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 28.04.2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, în baza disp. art. 391 alin. 1 C.p.p., a dispus ca deliberarea și pronunțarea să aibă loc la data de 08.05.2014, dată la care a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Asupra cauzei penale de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București-Secția a II-a Penală sub nr. 1745/3/2014, cu prim termen de judecată la 03.02.2014, condamnatul **N.A.** a solicitat contopirea pedepselor aplicate acestuia prin „sentința penală nr.176/30.01.2012, pronunțată în dosarul nr.514/1/2009 de Inalta Curte de Casație și Justiție –Sectia Penală”, rămasă definitivă prin decizia penală nr.160/20.06.2012, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție -Secția Penală – completul de cinci judecători și prin „sentința penală din data de 06.01.2014, pronunțată în dosarul nr. 1919/1/2013 de Inalta Curte de Casație și Justiție –Sectia Penală- completul de 5 judecători” prin care a fost modificată sentința penală nr. 474/30.03. 2012, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție -Sectia penală în dosarul nr. 3862/1/2010.

Potentul condamnat a depus la dosar următoarele înscrisuri:

.....
.....

În baza art.418 alin.2 C.p.p. comb.cu art.449 C.p.p. (din 1968-raportat la momentul investirii instanței cu cererea de contopire) prin rezoluție judecătorul a dispus efectuarea de adrese către Inalta Curte de Casație și Justiție -Sectia Penală în vederea înaintării dosarului în care a fost pronunțată

sentința penală nr.176/30.01.2012, (dosar nr.514/1/2009), ramasă definitivă prin decizia penală nr.160/20.06.2012, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr.2470/1/2012, precum și a dosarului nr.3862/1/2010 în care s-a pronunțat sentința penală nr.474/30.03.2012, modificată la 06.01.2014 prin hotărârea pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr.1919/1/2013; atașarea în copie a fișei de cazier judiciar al condamnatului N.A. ; adresa la locul de deținere în vederea înaintării în copie a MEPI în a carei executare se află petentul condamnat și în baza art.177 alin.6 C.p.p. (din 1968) citarea condamnatului la locul de deținere.

Prin încheierea de ședință din data de 03.02.2014 având în vedere Hotărârea Colegiului de Conducere al Tribunalului București nr.4 din 31.01.2014 pct.3 privind unificarea secțiilor penale într-o secție unică s-a dispus transpunerea dosarului pe rolul Tribunalului București-Secția I-a Penală sub nr.1745/3/2014*.

Cât privește competența tribunalului de soluționare a cererii de contopire formulată de condamnatul N.A., prin încheierea de ședință din data de 03.02.2014 s-a reținut că potrivit art.3 din Legea 255/2013 privind punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 legea nouă se aplică de la data intrării în vigoare (01.02.2014) tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, cu excepțiile prevăzute de această lege, iar conform art.585 alin.2 C.p.p., instanța competentă să dispună asupra modificării pedepsei, este instanța de executare a ultimei hotărâri sau ,în cazul în care persoana se află în stare de deținere; instanța corespunzătoare în a carei circumscripție se află locul de deținere , coroborând dispozițiunile legale anterior enunțate cu prevederile art.553 C.p.p. (hotărârile pronunțate în primă instanță de Inalta Curte de Casație și Justiție se pun în executare de Tribunalul București, care este instanța de executare) și având în vedere și locul de detenție s-a reținut că tribunalul are competența materială și teritorială de soluționare a prezentei cauze.

Tribunalul constată că prin sentința penală nr. 176/30.01.2012 pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție -Sectia Penală în dosarul nr.514/1/2009 (dată cu opinie separată) s-a dispus condamnarea inculpatului N.A. la pedeapsa de 2 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a,b,c C.p. pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art.13 din Legea 78/2000 cu aplic.art. 41 alin.2 C.p., faptele inculpatului constând în aceea că în calitate de ... în baza unei rezoluții infracționale unice, în perioada ianuarie- noiembrie 2004 acesta s-a folosit de influența sa pentru a obține foloase necuvenite reprezentând contravaloarea unor materiale de propagandă electorală pentru campania sa prezidențială în sumă de Rol.

Prin decizia penală nr.160 din 20.06.2012 ,pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr.2470/1/2012, în ceea ce îl privește pe inculpatul N.A., urmare admiterii recursului promovat de acesta a fost casată hotărârea anterior menționată numai în ceea ce privește încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului în sensul înlăturării prevederilor art.41 alin.2 C.p.

În cauză s-a emis MEPI nr., executarea pedepsei începând la 20.06.2012, conform deciziei penale nr 2344/05.12.2012,pronunțată de Curtea de Apel București –Sectia I-a Penală.

Prin sentința penală nr.452/12.02.2013, pronunțată de judecătoria Sectorului 4 București, rămasă definitivă prin decizia penală nr.294/R/18.03.2013, pronunțată de Tribunalul București-Secția a II-a Penală s-a dispus liberarea condiționată a condamnatului N.A., iar prin adresa nr.... Penitenciarul ... a comunicat punerea în libertate a condamnatului la 18.03.2013, din durata pedepsei rămânând de executat 458 zile.

Totodată, tribunalul constată că prin sentința penală nr.474 din 30.03.2012, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală, în baza art. 11 pct.2 lit.a rap.la art. 10 lit.a C.p.p. s-a dispus achitarea inculpatului N.A. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 C.p. cu referire la art.6 din Legea 78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 C.p.; prin aceeași hotărâre în baza art.194 alin.1 și 2 C.p. raportat la art. 13/1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 74 alin.2 C.p. și art.76 alin.1 lit.b C.p. s-a dispus condamnarea inculpatului N.A. la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, iar ca modalitate de executare a pedepsei instanța a făcut aplicațiunea prevederilor art.86/1 C.p., dispunând suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei pe durata unui termen de încercare de 6 ani stabilit conform art.86/2 C.p. (fapta reținându-se a fi comisă în luna martie a anului 2006).

Urmare admiterii recursului promovat de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. și de inculpata J.P.I., susmenționata sentință penală a fost casată în parte și în ceea ce-l privește pe inculpatul N.A. s-a dispus condamnarea acestuia la pedeapsa de 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit. a teza a II-a, b și c C.p. pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită (fapta comisă în perioada 2002-2004) și urmare aplicării disp.art.33 lit.a, 34 lit.b și 35 C.p. s-a dat spre executare inculpatului pedeapsa cea mai grea de 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit.a teza a II-a, b și c C.p., fiind înlăturată aplicarea art.86/1-86/4 C.p., art.71 alin.5 C.p. și at. 359 C.p.p.-decizia penală nr.1/06.01.2004, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție - compeltul de 5 judecători în dosarul nr. 1919/1/2013.

În cauză a fost emis MEPI nr....., iar executarea pedepsei a început la aceeași dată- 06.01.2014.

Analizând considerentele hotărârilor anterior menționate (este vorba de sentința penală nr. 176/30.01.2012, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție -Sectia Penală, decizia penală nr.160/20.06.2012, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție -Complețul de 5 judecători și sentința penală nr. 474/30.03.2012, pronunțată de ICCJ-Secția penală), tribunalul constată că sunt întrunite cerințele art. 585 alin.1 lit.a C.p.p. pentru a se putea proceda la modificarea pedepselor aplicate numitului N.A. (în sensul prevăzut de textul de lege menționat), aflându-ne în prezența unui concurs de infracțiuni.

Astfel, raportat la data săvârșirii faptelor și la cea a rămânerii definitive a respectivelor hotărâri, tribunalul apreciază că infracțiunile pentru care N.A. a fost condamnat prin sentința penală nr.176/30.01.2012, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală, definitivă prin decizia penală 160/20.06.2012, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție - compeltul de 5 judecători și prin sentința penală 474/30.03.2012, pronunțată de Inalta Curte

de Casație și Justiție - Secția penală, definitivă prin decizia penală nr.1/06.01.2014, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție -completul de 5 judecători, sunt concurente, urmând ca atare a face aplicațiunea prevederilor art.36 alin.2 C.p. (din anul 1969).

În acest sens, tribunalul are în vedere și prevederile art. 10 din Legea 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul Penal, în raport de care tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi ,atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă , chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi mai favorabilă.

Tribunalul va dispune descontopirea pedepsei rezultante aplicată condamnatului N.A. prin sentința penală nr. 474/30.03.2012, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție -Sectia Penală , definitivă prin decizia penală nr.1/06.01.2014 ,pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție- completul de 5 judecători, în pedepsele componente după cum urmează:

- 3 ani închisoare, pedeapsă aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prev.de art.194 al.1 și 2 Cod penal raportat la art.13/1 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.74 al.2 Cod penal și art.76 al.1 lit.b Cod penal,

- 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prev.de art.64 lit.a teza a II-a, b și c Cod penal, pedeapsă aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, în formă continuată, prev.de art.254 al.1 Cod penal, cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.41 al.2 Cod penal, art.74 al.2 Cod penal și art.80 Cod penal, pedepse pe care le repune în individualitatea lor.

În această individualizare post iudicium ,tribunalul va avea în vedere pedepsele individuale , în cuantumul fixat prin hotărârile prin care s-a dispus definitiv condamnarea petentului, hotărâri intrate în puterea lucrului judecat.

Din perspectiva acestui din urmă considerent și anume cel vizând autoritatea de lucru judecat a hotărârilor avute în vedere la soluționarea prezentei cereri de contopire, alegațiunile apărătorilor alesi ai inculpatului vizând pretinsul caracter nelegal și netemeinic al acestora, fundamentarea soluțiilor pronunțate de judecători ai Inaltei Curți de Casație și Justiție pe considerente și rațiuni de ordin politic sunt privite de instanța investită cu cererea condamnatului având ca obiect contopire de pedepse, nu doar ca nefondate, ci mai mult ca neavând nicio legatură cu obiectul cererii formulate de petent, tribunalul neavând a analiza la acest moment și în cadrul procesual riguros determinat de natura și conținutul unei cereri de contopire , legalitatea ori temeinicia hotărârilor definitive prin care s-a dispus condamnarea petentului, ci ceea ce poate și trebuie să constituie obiectul analizei instantei constituie existența ori inexistența situației reglementate de prevederile art. 585 alin.1 lit.a C.p.p. (concursul de infracțiuni) cu consecințele ce decurg din aceasta sub aspectul modificării de pedepse și dispozițiilor legale incidente în cauză.

Acesta a fost de altfel și argumentul în raport de care tribunalul la termenul de judecată al cauzei din data de 24.04.2014 a procedat conform prevederilor art.388 alin.4 C.p.p., câtă vreme unul dintre apărătorii alesi ai petentului în formularea concluziilor, prin susținerile sale vizând așa cum am arătat anterior pretinsul caracter politic al celor două condamnări, a depășit

limitele cauzei ce se judecă, instanța având nu doar dreptul, ci și obligația de a-i întrerupe pe cei care au cuvântul, dacă în susținerile lor depășesc limitele cauzei, nepermițând transformarea unei săli de judecată într-un studiou de televiziune.

Revenind asupra fondului cauzei prezente, tribunalul reținând în raport de data comiterii faptelor de către condamnat și momentul rămânerii definitive a celor două hotărâri de condamnare existența concursului de infracțiuni constată că infracțiunile concurente au fost judecate independent unele de altele, fără ca instanțele sesizate să cunoască întinderea exactă a concursului (nu însă și existența acestuia câtă vreme la data de 06.01.2014, data pronunțării deciziei penale nr.1 de către Inalta Curte de Casație și Justiție - completul de 5 judecători, sentința penală nr.176/30.01.2012, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție - Sectia Penală era definitivă, condamnarea dispusă față de N.A. ...).

În cazurile de acest fel, tratamentul penal –parțial- aplicat infractorului prin hotărârile de condamnare pronunțate și rămase definitive, trebuie modificat pentru ca cel condamnat să execute în final aceeași pedeapsă globală ce i s-ar fi aplicat în cazul în care existența și (în cazul acesta) amploarea pluralității infracționale ar fi fost de la început cunoscute; pronunțarea uneia sau a mai multor hotărâri de condamnare parțiale neafectând existența concursului, nu se poate face nicio deosebire, în ceea ce privește tratamentul acestuia, după cum infracțiunile concurente au făcut obiectul unei singure judecăți ori al mai multor judecăți separate.

Cum aplicarea post *judicium* a unei pedepse globale pentru întregul concurs presupune însă o știrbire limitată a autorității de lucru judecat dobândită prin hotărârile de condamnare pentru infracțiunile considerate independent - întrucât pedeapsa globală de executat pentru ansamblul activității infracționale, este o altă pedeapsă decât fiecare dintre pedepsele individuale - Codul penal (din 1969 dar și actualul cod penal-Legea 286/2009) a reglementat în mod expres, prin art.36 (art.40 din actualul cod penal) instituția contopirii pedepselor individuale, ca un remediu al situației rezultate din judecarea separată a infracțiunilor concurente, reglementarea legală privind două situații similare, dar distincte și anume: aceea în care, după pronunțarea unei hotărâri (ramasă definitivă) de condamnare pentru una sau unele dintre infracțiunile concurente cel condamnat este trimis în judecată și găsit vinovat pentru săvârșirea uneia sau mai multor alte infracțiuni, părți componente ale aceluiași concurs) art.36 alin.1 C.p. din 1969-art.40 alin.1 actualul cod penal) și aceea în care toate infracțiunile ce compun concursul au fost judecate separat, prin hotărâri rămase definitive, fără a se fi aplicat o pedeapsă globală pentru întreaga pluralitate (art.36 alin.2 C.p. din 1969-art.40 alin.2 actualul cod penal).

În această din urmă situație (ce se regăsește în prezenta cauză) instanța sesizată cu cererea de contopire, aflându-se în fața unor pedepse individuale intrate în puterea lucrului judecat, urmează a alege din rândul acestora pedeapsa ce mai grea- pedeapsa de bază- căreia, dacă va socoti necesar îi va putea adăuga un plus după regulile instituite de prevederile art.34 C.p. din 1969; în prezenta cauză pedeapsa cea mai grea (raportul de gravitate între

diversele pedepse concrete determinându-se după durata pedepsei cu închisoarea) este cea de 4 ani aplicată prin sentința penală nr.474/30.03.2012 pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție - Sectia Penală, definitivă prin decizia penală nr.1 din 06.01.2014, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție - completul de 5 judecători, pentru săvârșirea de către inculpat a infracțiunii de luare de mită prev.de art.254 alin.1 C.p. cu referire la art.6 din Legea 78/2000.

Referitor la aplicarea unui spor, în ipoteza în care instanța îl apreciază ca necesar (art.34 alin.1 lit.b C.p. din 1969) acesta va trebui fixat în raport cu două limite maxime, susceptibile de a fi luate în considerare în mod succesiv, prima limită constituind-o maximumul special al pedepsei de bază (maximumul pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea sanctionată de către instanță cu pedeapsa cea mai grea), iar cea de-a doua limită - în cazul în care prima ar fi apreciată ca insuficientă - este maximumul special al pedepsei de bază sporit până la 5 ani.

În legătură cu sporirea pedepsei și aplicarea unui spor potrivit codului penal din 1969 nu există reguli prestabilite sau având o valoare de generalitate după care să se aprecieze necesitatea adăugării sporului sau dimensiunile acestuia, cert este însă că prevederile art.72 C.p.(din 1969) instituie, enumeră criteriile generale de individualizare aplicabile, astfel cum se arată expres în cuprinsul textului, nu numai la stabilirea dar și la aplicarea pedepselor, adică la determinarea pedepsei globale în cazul unor forme de pluralitate infracțională.

Tribunalul constată totodată în raport de considerentele ce preced că, din moment ce pedeapsa globală este o pedeapsă concretă ce reflectă gradul de pericol social concret al unei pluralități de infracțiuni la stabilirea acesteia avându-se în vedere, independent de momentul stabilirii pedepsei pentru fiecare infracțiune ce intră în compunerea concursului, criteriile prevăzute de art.72 C.p., împrejurarea că instanța (în prezenta cauză ICCJ) a recunoscut inculpatului circumstanțe atenuante în legătură cu infracțiunile concurente nu împiedică adăugarea unui plus la pedeapsa de bază, dacă cerințele unei juste individualizări a pedepsei globale impun aceasta, astfel că argumentele petentului condamnat sustinute și formulate prin apărătorii alesi ai acestuia, în sensul că de vreme ce prin decizia nr.1/2014 în raport de ambele fapte pentru care s-a dispus condamnarea acestuia au fost reținute circumstanțe atenuante, acestea urmează a fi reținute și de tribunal la momentul stabilirii pedepsei globale (în sensul nesporirii pedepsei) sunt privite de instanță ca neîntemeiate.

Se impune a fi menționat faptul că în pofida caracterului limitat al activității sale, în raport de natura și finalitatea unei cereri de contopire, instanța chemată a face aplicarea prevederilor art.36 C.p. nu efectuează pur și simplu, în mod mecanic, o modificare cantitativă a pedepsei, ci o veritabilă operație de individualizare, după aceleasi criterii ca și în cazul în care existența concursului ar fi fost cunoscută la momentul soluționării în fond a cauzei.

Referitor la stabilirea pedepsei globale, tribunalul reține că potrivit normelor generale de individualizare, instanța investită cu soluționarea unei cereri de contopire are sarcina de a aprecia fiecare element al pedepselor ce

urmează a fi contopite și să aibă în vedere ca sporul acordat (în ipoteza în care apreciază că se impune) să nu apară ca o sancțiune distinctă, ci ca o materializare a necesității unui plus de severitate, determinată de stăruința infractorului în comiterea de fapte penale.

Pedeapsa și implicit sporul de contopire nu trebuie să fie percepute de condamnat ca o răzbunare a societății pentru că a greșit, ci ele trebuie să trezească rezonanțe în plan psihologic și să conducă în final la redarea acestuia societății.

Pedeapsa poate fi coercitivă numai dacă este retributivă, dacă ține seama de latura morală a omului, de capacitatea sa de a-și analiza faptele și de a hotărî pentru o conduită compatibilă cu interesele societății.

Dacă orice pedeapsă se aplică infractorului pentru că, pe această cale, să se obțină intimidarea și în cele din urmă reeducarea acestuia - în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni - atunci ea în mod necesar trebuie să fie adaptată și persoanei celui căruia îi este destinată, pe care este chemată să-l intimideze și mai ales să-l reeduce, fiind un adevăr de necontestat faptul că aceeași pedeapsă - ca gen și quantum identică - nu produce același efect educativ asupra tuturor infractorilor cărora le este aplicată.

Tribunalul apreciază că lipsa antecedentelor penale (evident anterior momentului comiterii celor trei infracțiuni de către condamnat), micromediul persoanei condamnatului, relațiile acestuia pe diferite planuri - cu ambianța socială, în cadrul acestor din urmă aspecte un loc central ocupându-l gradul integrării sociale sub multiplele sale aspecte: profesională, familială (neputând fi indiferente sub aspectul caracterizării persoanei și implicit al individualizării pedepsei globale, aspecte ca atitudinea condamnatului față de membrii familiei sale, modul în care se îngrijește de întreținerea și educația copiilor, atmosfera creată în cadrul familiei, grija față de patrimoniul familiei), cultural - obstească (nivelul de pregătire culturală și politico-ideologică, participarea la viața culturală și la acțiunile sociale generale, atitudinea față de îndatoririle sociale, gradul de aderare la procesul creării omului responsabil), conduita condamnatului după comiterea faptei (prezentarea acestuia în fața organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată, faptul că petentul nu a încercat să se sustragă de la urmărire penală ori judecată, împrejurarea constând în aceea că desi de la momentul comiterii ultimei infracțiuni - anul 2006 până la cel al pronunțării unei prime hotărâri definitive de condamnare - iunie 2012 a trecut o perioadă mare de timp condamnatul nu a mai încălcat din punct de vedere penal normele de conduită socială) sunt argumente care converg către concluzia că în prezenta cauză față de condamnatul N.A. nu se impune sporirea pedepsei de bază și ca aceasta este suficientă în vederea asigurării scopului pedepsei, fiind aptă de a produce transformări reale și profunde ale conștiinței petentului și pe cale de consecință modificări statornice, de durată ale comportamentului acestuia (evident în raport de sfera ilicitului penal).

Coroborând argumentele mai sus prezentate cu faptul că imediat după pronunțarea ultimei decizii de condamnare (06.01.2014) condamnatul s-a prezentat în vederea începerii executării pedepsei stabilite de instanță, că nu a încercat să se sustragă de la executarea primei pedepse aplicată acestuia prin

sentința penală nr. 176/30.01.2012, definitivă în iunie 2012, cu conduita acestuia după liberarea sa condiționată produsă în luna martie a anului 2013, tribunalul apreciază ca neîntemeiat argumentul susținut de Ministerul Public prin procuror, în sprijinul susținerii necesității sporirii pedepsei globale de 4 ani constând în evoluția legislativă în raport de instituția contopirii pedepselor (art.40 alin.2 corob. cu art.39 lit.b C.p. actual) , acest singular considerent nefiind de natură a înclina balanța în favoarea ideii că în absența unui astfel de spor scopul pedepsei în cazul condamnatului N.A. nu se poate realiza.

Reținând împrejurarea că petentul condamnat nu a încercat să se sustragă de la executarea niciuneia dintre cele două condamnări dispuse de Inalta Curte de Casație și Justiție față de acesta , tribunalul are în vedere și considerentele deciziei penale nr.2344/5.12.2012 pronunțată Curtea de Apel București- Secția I Penală , prin care urmare admiterii recursului promovat de condamnatul N.A. împotriva sentinței penale nr.835/2012 pronunțată de Tribunalul București-Secția I Penală și casării acestei hotărâri a fost admisă contestația la executare și dedusă din pedeapsa de 2 ani închisoare pe care contestatorul o executa în baza mandatului nr....., emis de Tribunalul București –Secția I-a Penală , perioada de la 20.06.2012 la 25.06.2012; astfel Curtea de Apel a reținut că prin tentativa de suicid comisă de condamnatul N.A. în seara zilei de 20.06.2012 acesta nu a încercat să-și provoace în mod voit o boală pentru a nu se supune executării mandatului , ci intenția sa a fost de a-și suprima viața, astfel cum rezultă din coroborarea conținutului actelor medicale , ordonanței nr.... a Parchetului de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție cu rezultatul examenului psihiatric efectuat la data de 21.06.2012 ,...”

Apreciind , în sensul caracterului neîntemeiat al solicitării Ministerului Public de sporire a pedepsei de bază (devenită astfel pedeapsă globală, rezultantă), tribunalul are în vedere totodată și vârsta condamnatului (.... ani) dar și natura și întinderea pedepsei complementare aplicată prin hotărâre definitivă condamnatului, și anume interzicerea drepturilor prev.de art. 64 alin.1 lit.a,b și c C.p. din 1969 pe o perioadă de 5 ani (pedeapsa cea mai mare), pedeapsă care conform prevederilor art. 36 alin.2 C.p. comb.cu art.35 C.p. urmează a se aplica alături de pedeapsa închisorii și a cărei executare conform art 66 C.p. (din 1969) începe după executarea pedepsei principale (de 4 ani închisoare) ori după considerarea că executată a acesteia .

În privința măsurilor de siguranță în baza art.36 alin.2 C.p. comb cu art. 35 alin.4 și 5 C.p., tribunalul va menține măsura de siguranță a confiscării sumei de RON (.... ROL) dobândită prin săvârșirea infracțiunii prev.de art.13 din legea nr.78/2000, măsură luată față de petentul – condamnat N.A., în baza art.19 din Legea nr.78/2000 prin sentința penală nr.176/30.01.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr.514/1/2009, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.160/20.06.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători în dosarul nr.2470/1/2012, precum și măsura de siguranță a confiscării, luată față de petentul – condamnat în baza art.118 al.1 lit.e Cod penal, prin decizia penală nr.1/06.01.2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători, în dosarul nr.1919/1/2013.

Conform art.72 Cod penal (art.88 Cod penal din 1969) din durata pedepsei ce o are de executat condamnatul se vor computa următoarele perioade (executate): de la 20.06.2012 la 25.06.2012, inclusiv (conform deciziei penale nr.2344/05.12.2012, pronunțată ca Curtea de Apel București – Secția I penală în dosarul nr.36429/3/2012), de la 26.06.2012 (data punerii în executare a M.E.P.Î. nr..... emis în baza sentinței penale nr.176/30.01.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.160/20.06.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători), la data de 18.03.2013 (data punerii în libertate a condamnatului în baza sentinței penale nr.452/12.02.2013, pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București, rămasă definitivă prin decizia penală nr.294/R/18.03.2013 a Tribunalul București - Secția a II-a Penală) și de la data de 06.01.2014 (data punerii în executare a M.E.P.Î. nr..... emis în baza sentinței penale nr.474/30.03.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.1/06.01.2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători) la zi (08.05.2014).

Va anula M.E.P.Î nr....., emis în executarea sentinței penale nr.474/30.03.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.1/06.01.2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători și M.E.P.Î.nr... emis în executarea sentinței penale nr.176/30.01.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.160/20.06.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători și dispune emiterea unui nou mandat corespunzător pedepsei rezultante aplicate în urma contopirii, prin prezenta hotărâre.

În baza art.275 al.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:

În baza art.585 alin.1 lit.a Cod procedură penală, admite cererea de contopire formulată de condamnatul N.A., fiul lui

În baza art.33 lit.a Cod penal (din anul 1969) constată că infracțiunile pentru care petentul a fost condamnat prin sentința penală nr.176/30.01.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr.514/1/2009, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.160/20.06.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători, în dosarul nr.2470/1/2012 și prin sentința penală nr.474/30.03.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr.3862/1/2010, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.1/06.01.2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători, în dosarul nr.1919/1/2013 sunt concurente, faptele

fiind săvârșite de condamnat (petent) înainte de a fi sancționat definitiv pentru vreuna dintre ele.

Descontopește pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a, b și c Cod penal (pedeapsă aplicată condamnatului prin sentința penală nr.474/30.03.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.1/06.01.2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători) în pedepsele componente de:

- 3 ani închisoare, pedeapsă aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prev.de art.194 al.1 și 2 Cod penal raportat la art.131 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.74 al.2 Cod penal și art.76 al.1 lit.b Cod penal,

- 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prev.de art.64 lit.a teza a II-a, b și c Cod penal, pedeapsă aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, în formă continuată, prev.de art.254 al.1 Cod penal, cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.41 al.2 Cod penal, art.74 al.2 Cod penal și art.80 Cod penal, pedepse pe care le repune în individualitatea lor.

În baza art.36 al.2 Cod penal, cu referire la dispozițiunile art.33 al.1 lit.a Cod penal, art.34 al.1 lit.b Cod penal și art.35 Cod penal (din 1969) contopește pedepsele anterior menționate, astfel cum acestea au fost repuse în individualitatea lor, cu pedeapsa principală de 2 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a,b și c Cod penal, pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art.13 din legea nr.78/2000, pedeapsa aplicată prin sentința penală nr.176/30.01.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – secția penală, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.160/20.06.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători, urmând ca petentul – condamnat N.A. să execute pedeapsa cea mai grea de 4 (patru) ani închisoare și 5 (cinci) ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 lit.a,b și c Cod penal, executarea acestei din urmă pedepse începând conform prevederilor art.66 Cod penal, după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

Conform art.71 Cod penal (din 1969), pe durata executării pedepsei cu închisoarea îi sunt interzise condamnatului drepturile prevăzute de art.64 lit.a, b și c Cod penal.

În baza art.35 Cod penal (din 1969) menține măsura de siguranță a confiscării sumei de RON (... ROL) dobândită prin săvârșirea infracțiunii prev.de art.13 din legea nr.78/2000, măsură luată față de petentul – condamnat N.A., în baza art.19 din Legea nr.78/2000 prin sentința penală nr.176/30.01.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr.514/1/2009, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.160/20.06.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători în dosarul nr.2470/1/2012, precum și măsura de siguranță a confiscării, luată față de petentul – condamnat în baza art.118 al.1 lit.e Cod penal, prin decizia penală nr.1/06.01.2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători, în dosarul nr.1919/1/2013.

Conform art.72 Cod penal (art.88 Cod penal din 1969) din durata pedepsei ce o are de executat condamnatul se computează următoarele perioade (executate): de la 20.06.2012 la 25.06.2012, inclusiv (conform deciziei penale

nr.2344/05.12.2012, pronunțată ca Curtea de Apel București – Secția I penală în dosarul nr.36429/3/2012), de la 26.06.2012 (data punerii în executare a M.E.P.Î. nr..... emis în baza sentinței penale nr.176/30.01.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.160/20.06.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători), la data de 18.03.2013 (data punerii în libertate a condamnatului în baza sentinței penale nr.452/12.02.2013, pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București, rămasă definitivă prin decizia penală nr.294/R/18.03.2013 a Tribunalul București - Secția a II-a Penală) și de la data de 06.01.2014 (data punerii în executare a M.E.P.Î. nr..... emis în baza sentinței penale nr.474/30.03.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.1/06.01.2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători) la zi (08.05.2014).

Anulează M.E.P.Î nr..... emis în executarea sentinței penale nr.474/30.03.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.1/06.01.2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători și M.E.P.Î. nr..... emis în executarea sentinței penale nr.176/30.01.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, modificată și rămasă definitivă prin decizia penală nr.160/20.06.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de 5 judecători și dispune emiterea unui nou mandat corespunzător pedepsei rezultante aplicate în urma contopirii, prin prezenta hotărâre.

În baza art.275 al.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de contestație în termen de 3 zile de la comunicare (art.597 alin.7 Cod procedură penală).

Pronunțată în ședință publică, azi, 08.05.2014.

PRESEDINTE

Mladin Golea Manuela

GREFIER

Rotaru Amelia Sofia

.....